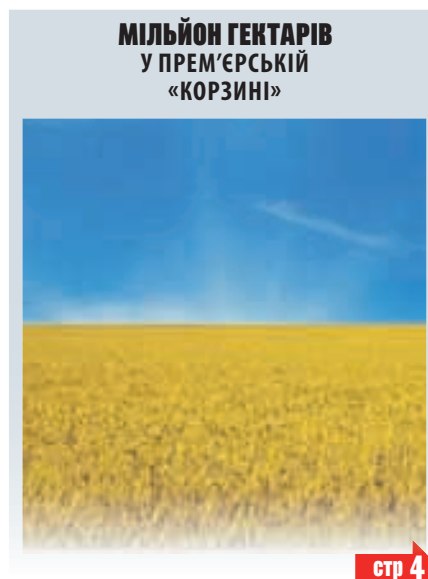
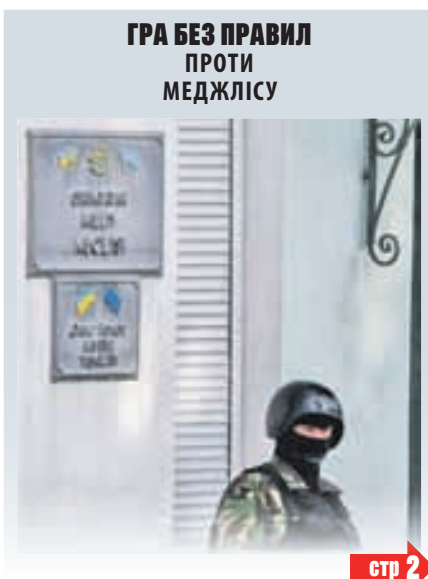

Время идет на убыль, и каждый последующий день может стать последним для украинской летчицы Надежды Савченко. Суд, разыгранный по сценарию Кремля, затягивали изо всех сил. Пленница не стала ждать приговора и после того, как ей не дали сказать последнее слово, объявила сухую голодовку. Больше нет ни минуты на пустословие, ведь необходимо срочно найти способ, как освободить украинскую политзаключенную.

СУДНЫЕ ДНИ

В плен Надежду Савченко взяли 17 июня 2014 года. Тогда война только начиналась, и еще были реальные шансы вернуть украинку домой, причем весьма быстро и просто. Однако возможность была упущена (об этом чуть позже). Савченко обвинили в убийстве двух российских журналистов — Игоря Корнелюка и Антона Волошина.

Но и этого российским следователям оказалось мало, так как позже украинской летчице инкриминировали еще и незаконное пересечение границы. В общем, фантазии российских правоохранителей хватило на сорок томов уголовного дела!

В Москве процесс проводить побоялись и попытались спрятаться в российском Донцке, что очень символично. Однако ничего у Кремля не получилось.

С первого дня этого процесса было понятно, что ни о какой справедливости речь не идет. Ходатайства стороны защиты то и дело отклонялись. Суд не хотел брать во внимание до-

**Я НЕ ПРЕДМЕТ ТОРГА,
Я НЕВИНОВНЫЙ ЧЕЛОВЕК, МОЯ ВИНА
НЕ ДОКАЗАНА, И ДОКАЗАНА БЫТЬ
НЕ МОЖЕТ. ПОЭТОМУ НИКАКИХ
ОБМЕНОВ, НИКАКИХ ТОРГОВ
И НИКАКОГО ЗАТЯГИВАНИЯ
ВРЕМЕНИ Я ЖДАТЬ НЕ СТАНУ**

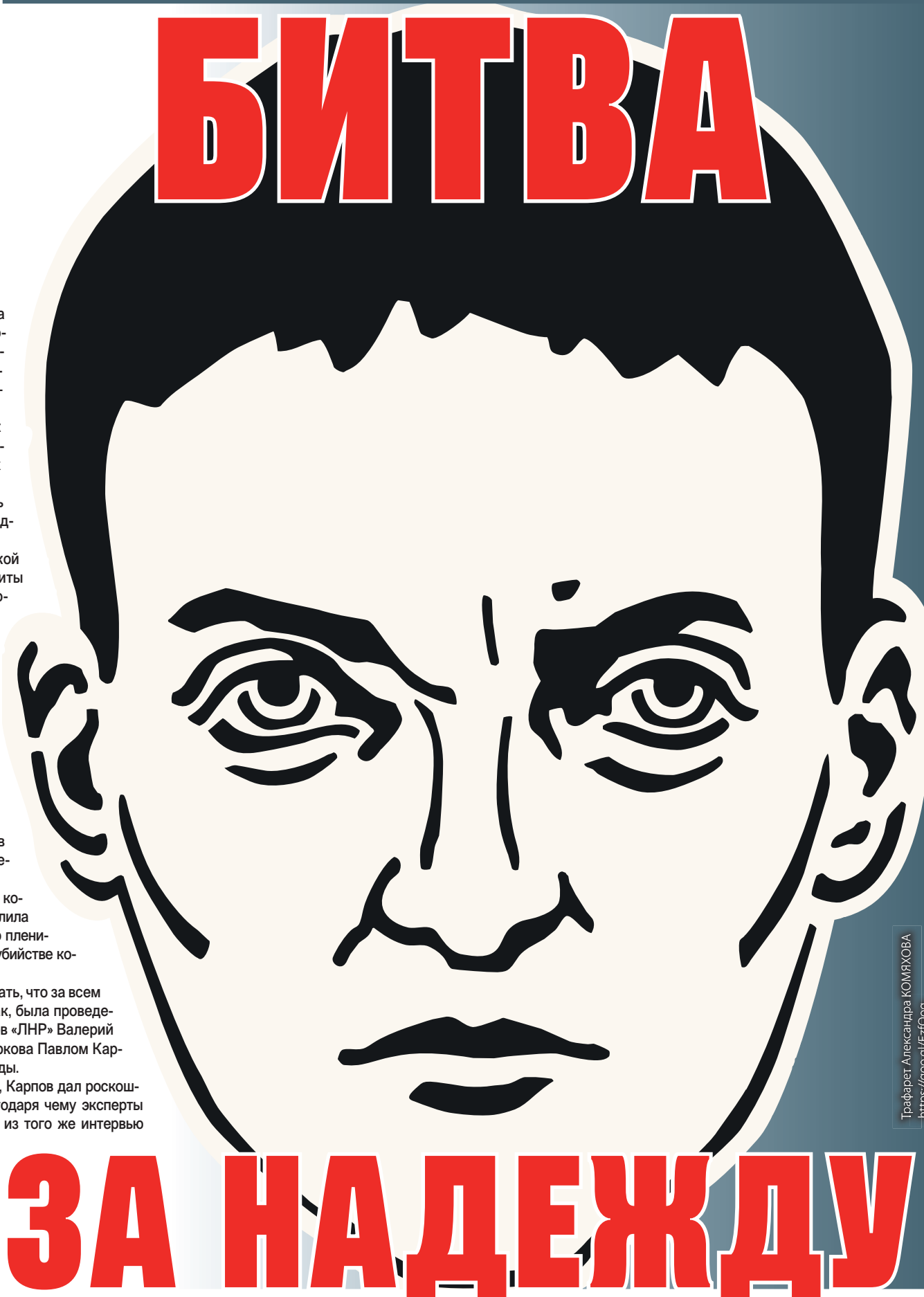
казательства невинности пленной. Например, отказав в проведении экспертизы видео взятия Савченко в плен боевиками.

Астроном из Московского государственного университета, которую привлекли адвокаты, при помощи тени на видео определила точное время взятия украинки в плен. Оказалось, что Савченко пленили минимум за два часа до гибели российских журналистов, в убийстве которых, собственно, и обвиняют Савченко. Но тем не менее...

Кстати, под конец процесса стороне защиты удалось показать, что за всем этим действительно стоит администрация президента РФ. Так, была проведена экспертиза, которая подтвердила, что экс-главарь боевиков «ЛНР» Валерий Болотов говорил по телефону с помощником Владислава Суркова Павлом Карповым. Эти два персонажа как раз обсуждали поимку Надежды.

«Экспертиза была сложной, диалог короткий, но, к счастью, Карпов дал роскошное длинное интервью какому-то «ватному» телеканалу, благодаря чему эксперты получили точный и проверяемый результат. И по стоп-кадру из того же интервью Надежда его и опознала (Савченко узнала в нем человека, который командовал ее вывозом в Россию 23 июня 2014 года. — Прим. авт.). Теперь мы можем доказать, что АП и ФСБ держали пальцы в этой операции задолго до того, как Савченко попала в Воронеж. Это важное доказательство для суда, но, конечно, не для нашего суда. Для совсем другого процесса, который еще впереди», — пояснил адвокат Илья Новиков.

(Окончание на стр. 3)

ВСУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETAVV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

Чорна мітка «кримнашу»

За два роки окупації в Криму склалася система переслідувань і дискримінації за проукраїнську позицію. Кримінальні провадження фабрикуються так, що засудити можна будь-кого, чия позиція протилежна кремлівській.

За інформацією Кримської правозахисної групи (КПГ), утиски стосовно активістів, які не підтримують політику Путіна в Криму, здійснюються за участю ФСБ, прикордонників, міграційної служби.

Зокрема, набирає обертів адміністративне переслідування людей за використання національної символіки України. Наприклад, 24 серпня 2015 року за встановлення синьожовтого стяга в Севастополі було затримано вісім осіб. Усім їм погрожували фізичною розправою, і один із них змушений був залишити Крим.

«Для окупантів прапор України став ознакою визнання людиною верховенства права, тому подібні прояви жорстоко придушуються», — зазначає керівник Кримської правозахисної групи Ольга Скрипник.

**ДЛЯ ОКУПАНТІВ
ПРАПОР УКРАЇНИ
СТАВ ОЗНАКОЮ
ВИЗНАННЯ ЛЮДИНОЮ
ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА**

Під прес кримської влади продовжують потрапляти і учасники проукраїнських зібрань. Показовим є затримання 9 березня 2015 року трьох активістів під час мітингу до дня народження Тараса Шевченка. Їм інкримінували порушення норми закону РФ «Про зібрання, мітинги, демонстрації і пікетування».

«Щоб потрапити до рук правоохоронних органів, не потрібно навіть ходити на мітинги, — розповів на пресконференції житель Севастополя Володимир Чекригін. — На людей пишуть доноси, їх викликають на допит навіть за «лайк» у соціальній мережі. Затримати можуть просто за те, що сфотографувався у вишиванці».

Окрім того, в Криму мають місце утиски за антиросійську позицію. КПГ виділяє вісім кримінальних справ, які носять ознаки політичних переслідувань. Так, прокуратура РФ розслідує «напад праворадикалів 19 лютого 2014 року на автобус із кримчанами під Черкасами», тобто на території України. Тоді загинуло двоє людей. Російські слідчі органи стверджують, що потерпілою стороною у тих подіях є співробітники «Беркута», які перебували в автобусі. У цій справі прокуратура РФ має намір переслідувати близько 50 осіб із проукраїнською позицією.

Найтяжчими злочинами стосовно тих, хто не згоден у Криму з незаконними діями Росії, є вбивства та насильницькі зникнення. Зокрема, КПГ володіє фактами про вісім таких випадків. Серед них — убивство українського прапорщика Сергія Кокурі-

на під час штурму 18 березня 2014 року фотограмметричного центра ЗС України. Можна також згадати викрадення у березні 2014 року активістів «Автомайдану», яких катували, однак згодом відпустили.

«Розслідування цих злочинів не ефективне, ніхто не притягнутий до відповідальності. Окрім того, є чимало зниклих українських активістів, доля яких взагалі невідома», — констатує Ольга Скрипник.

Як інструмент тиску та переслідування прихильників територіальної цілісності України в Криму використовується «антитерористичне» і «антиекстремістське» законодавство Росії.

В основі антитерористичного законодавства лежить Федеральний закон «Про боротьбу з тероризмом» та норми КК РФ, зокрема стаття 205.2 «Публічні заклики до вчинення терористичної діяльності».

«Ці положення застосовуються у боротьбі з будь-якою опозиційною думкою, наприклад, у справі Олега Сенцова і Олександра Кольченка», — каже Ольга Скрипник.

Стосовно «антиекстремістського» законодавства: ст. 280.1 КК РФ «Публічні заклики до вчинення дій, спрямованих на порушення територіальної цілісності РФ» передбачає санкції у вигляді 4 років позбавлення волі, а якщо заклики поширюються через Інтернет — до 5 років. За цією статтею, зокрема, були відкриті кримінальні справи проти народного депутата України Рефата Чубарова, українських журналістів Анни Андріївської та Андрія Клименка.

Згідно з «антиекстремістським» законодавством, у Криму заборонена частина книг з історії України.

«Наприклад, адміністративний штраф було накладено на працівника бібліотеки, де було вилучено 12 книжок про Голодомор», — розповідає Ольга Скрипник.

Антиекстремістське законодавство активно використовується в Криму для припинення роботи українських ЗМІ. Можна згадати, як наприкінці 2015 року так званий голова Криму Сергій Аксёнов заявив: «Зачистити українські ЗМІ як клас! Щоб я навіть не чув, що хтось дивиться ці незрозумілі телепередачі».

«Росія незаконно захопила Крим, і російська влада це чудово усвідомлює, тому намагається придушити будь-яку думку, яка суперечить офіційній», — додає Ольга Скрипник. — Цей репресивний апарат ліквідує усі інститути української культури та ідентичності, а також формує атмосферу нетерпимості до всіх інакодумців».

Вікторія ЧАЙКА

Гра без правил проти Меджлісу

Агонія російської репресивної машини знайшла відображення у позові окупаційного «прокурора Криму» Поклонської про заборону Меджлісу кримськотатарського народу. Псевдодокумент щодо припинення діяльності представницького органу кримських татар шитий білими нитками: його положення ідуть врозріз із нормами міжнародного права, а подекуди — навіть із російським законодавством.

Самопроголошена прокурор Наталія Поклонська 15 лютого подала позов до «Верховного суду Криму» про заборону Меджлісу кримськотатарського народу на території півострова. Її заява базується на ст. 9 Федерального закону «Про протидію екстремістській діяльності». Організації інкримінують, зокрема, те, що вона «домагається визначення статусу Криму в складі України за національно-територіальним принципом на основі реалізації кримськотатарським народом свого невід'ємного права на самовизначення».

У тому, що ця справа сфабрикована і є ознакою репресій проти кримських татар, сумніватися не доводиться. Так, керівник Кримської правозахисної групи Ольга Скрипник пояснює «ВВ», що сам інструментарій «екстремістського законодавства РФ», його нечіткі правові норми дозволяють переслідувати практично будь-яку людину з опозиційними до Кремля поглядами.

«Це — політичні статті, за якими зазвичай усуваються опоненти російської влади. Ці норми передбачають кримінальне переслідування, у деяких випадках термін позбавлення волі може сягати 8 років. Якщо Меджліс буде визнаний екстремістською організацією, постраждати може будь-який кримський татарин», — зауважує Скрипник.

Про те, що псевдодокумент Поклонської містить масу історичних та юридичних невідповідностей, заявив заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Наріман Джелялов. Першою помилкою, за його словами, є трактування, що Меджліс є «громадським об'єднанням», а не «представницьким органом кримськотатарського народу».

«Меджліс не має юридичної реєстрації: згідно з декларацією ООН стосовно прав корінних народів, у цьому випадку вона не обов'язкова», — каже «ВВ» Ольга Скрипник. — Із точки зору міжнародного права взагалі незрозуміло, як Поклонська збирається перевіряти представницький орган кримських татар, який існує лише по факту. Але правова логіка тут відсутня. Очевидно, судовий процес будуватиметься навколо того, що Меджліс не зареєстрований згідно з нормами російського законодавства».

У позові зазначено, що «однією з основ для визнання Меджлісу екстремістською організацією є економічна блокада Криму, внаслідок якої порушуються законні економічні інтереси фізичних і юридичних осіб, суспільства і держави». Вочевидь блокування руху вантажного транспорту, а також підлив ліній електропередачі на межі материкової України з анексованим півостровом, у яких активну участь брали кримські татари, стали приводом для посилення репресій проти корінного народу Криму. У листопаді-грудні, коли відбувалися згадані події, прокотилася нова хвиля несанкціонованих обшуків у їхніх

шення принципів міжнародного і кримінального права, — каже Ольга Скрипник. — РФ визнає свій контроль над півостровом лише з 1 квітня 2014 року, коли набув чинності закон Держдуми від 21 березня про вхідження Криму до складу РФ. Юрисдикція у «справі 26 лютого» належить Україні».

Також відомо, що стосовно голови Меджлісу кримськотатарського народу Рефата Чубарова відкрита кримінальна справа за ч. 2 ст. 280.1 КК РФ «Публічні заклики до вчинення дій, спрямованих на порушення територіальної цілісності РФ».

«Ця стаття була спеціально внесена до Кримінального кодексу Росії після анексії Криму, — коментує Ольга Скрипник. — Висловлювання Рефата Чубарова, які відображають єдину позицію міжнародної спільноти щодо Криму і цілісності України, будуть використані в рамках російського правосуддя, щоб визнати Меджліс екстремістським».

Перше засідання у справі про заборону Меджлісу відбулося

**ІНСТРУМЕНТАРІЙ «ЕКСТРЕМІСТСЬКОГО
ЗАКОНОДАВСТВА РФ», ЙОГО НЕЧІТКІ ПРАВОВІ
НОРМИ ДОЗВОЛЯЮТЬ ПЕРЕСЛІДУВАТИ
ПРАКТИЧНО БУДЬ-ЯКУ ЛЮДИНУ
З ОПОЗИЦІЙНИМИ ДО КРЕМЛЯ ПОГЛЯДАМИ**

будинках. Поклонська і так званий голова Криму Сергій Аксёнов тоді виступили із заявами, що блокада є терористичним актом.

«На тлі економічних негараздів, відсутності світла пропаганда посилювалась, населення залякували, — додає Ольга Скрипник. — Так Поклонська готувала підґрунтя для заборони органу».

Переслідування кримських татар пов'язане також із їхньою участю у русі кримського опору в лютому–березні 2014 року. Меджлісу, зокрема, не можуть пробачити організації акцій протесту під Верховною Радою АРК 26 лютого: тоді, з одного боку, вийшли противники нелегітимного референдуму про статус Криму, а з іншого — мітингувальники з «триколорами». У тисняві загинули двоє людей, у РФ відкриті три кримінальні справи.

«У результаті розслідування отримані достатні дані для кримінального переслідування заступника голови Меджлісу кримськотатарського народу Чийгоза А.З., який притягується до кримінальної відповідальності за ч. 1 ст. 212 КК РФ за організацію масових безладів, що супроводжуються насильством», — йдеться у позові Поклонської.

«Росія юридично не має права розслідувати цю справу, це пору-

3 березня. Сторона обвинувачення висунула вимогу долучити до справи документи, які нібито підтверджують, що діяльність Меджлісу є «протиправною і екстремістською». Відтак засідання перенесли на 10 березня.

За словами Ольги Скрипник, прогнозувати перебіг цієї справи неможливо, адже вона будується не на юридичній, а на політичній аргументації, на логіці людей, які намагаються усунути опозиційну точку зору.

«Перший варіант: справа може тривати безкінечно. Це буде форма психологічного тиску на жителів Криму з проукраїнською позицією, а також способом маніпуляції регіональними меджлісами: крок ліворуч, крок праворуч — і ми визнаємо вас екстремістськими».

Другий варіант: якщо на те є воля Кремля, Меджліс дуже швидко визнають екстремістською організацією. Тоді почнеться хвиля кримінальних переслідувань кримських татар. Вплив на розвиток подій може мати позиція міжнародної спільноти, зокрема посилення санкцій щодо РФ», — резюмувала Ольга Скрипник.

Валентина РИНГЕЛЬ

(Окончание. Начало на стр. 1)

Пока защита предоставляла суду все новые и новые доказательства невиновности Савченко, кукловоды из Кремля затягивали процесс как могли. Судите сами: украинских активистов Олега Сенцова и Александра Кольченко осудили всего за месяц, а процесс в отношении Надежды Савченко длится уже чуть ли не полгода. Но до приговора осталось рукой подать. При этом сторона обвинения просит для украинской летчицы Надежды Савченко 23 года колонии общего режима и 100 тысяч рублей штрафа. Предположить, каким будет вердикт, слишком просто...

Между тем защита украинской летчицы не собирается обжаловать приговор, каким бы он ни был. Об этом говорит адвокат Илья Новиков: «На вынесенный приговор не будет

вернет в Украину — живой или мертвой, но вернет!» — вот она, страшная суть. А ведь Надежда права: эти торги могут закончиться трагедией...

удерживаемых лиц на основе принципа «всех на всех». Этот процесс должен быть завершен самое позднее на пятый день после отвода тя-

и считает, что украинская власть не сделала для освобождения украинской летчицы ровным счетом ничего.

«Были лишь декларации, и то не все нужные слова сказаны. Но никаких технологий по освобождению украинской летчицы так и не разработано. Можно было попробовать заставить Путина оказаться от этого процесса. Между тем тема освобождения Савченко находилась в тени других переговорных процессов.

А еще Савченко... опасна для власти. Она продемонстрировала свою абсолютную честность и последовательность, при этом заработала огромный авторитет в мире. В этой ситуации критика из ее уст имела бы огромный резонанс. Естественно, что это власти не выгодно. Поэтому все и

этом вопросе — политическая воля. А мы ее пока что не видим.

«Мне кажется, что обмена Савченко на Ерофеева и Александрова не будет. При любых раскладах обмен для Путина означает унижение, а также то, что он поддался давлению. А президент РФ не может показать перед россиянами, что он слаб. К сожалению, я боюсь, что у него нет сценария, как сохранить лицо.

Говорят, что вместе с Надеждой Савченко, как и со всей Украиной, он проглотил ежа и не знает, как его выплюнуть. Но у Путина есть такая манера (исходя из его психотипа): он будет идти до конца. А эти ГРУшники не имеют для него ровно никакой ценности. Любой человек для него — не более чем материал.

Савченко обменяют, только если технологи придумают, как Путину сохранить лицо. К слову, Ходорковского он отпустил, так как и тираны любят играть в благородство. Кроме всего, образ Савченко в Украине — это стимул к сопротивлению путинской агрессии. Это Путину не выгодно, так же, как и Порошенко. Ведь Надежда показала абсолютный бескомпромиссный и негибаемый характер, самоотверженный патриотизм», — комментирует Алексей Шевченко.

По мнению политолога, правовых и моральных кнопок воздействия на президента РФ нет. Ведь он понимает только закон силы. Поэтому нужно придумать соответствующую технологию, которая бы помогла освободить украинскую летчицу. Например, контршантаж. Но реальные рычаги влияния есть лишь у Запада. Вот только они их не задействуют.

Между тем Госдеп США уже выступил с весьма резким заявлением, потребовав немедленного и безусловного освобождения из заключения народного депутата Украины Надежды Савченко. Соответствующую позицию озвучил спикер Госдепа Джон Кирби.

«Наша позиция не изменилась: она должна быть освобождена. Мы уже давно настаиваем на этом. Она была заключена безосновательно, и мы хотим видеть ее освобожденной немедленно и без всяких условий», — подчеркнул представитель внешнеполитического ведомства США.

«НАША ПОЗИЦИЯ НЕ ИЗМЕНИЛАСЬ: ОНА ДОЛЖНА БЫТЬ ОСВОБОЖДЕНА. МЫ УЖЕ ДАВНО НАСТАИВАЕМ НА ЭТОМ. ОНА БЫЛА ЗАКЛЮЧЕНА БЕЗОСНОВАТЕЛЬНО, И МЫ ХОТИМ ВИДЕТЬ ЕЕ ОСВОБОЖДЕННОЙ НЕМЕДЛЕННО И БЕЗ ВСЯКИХ УСЛОВИЙ», — ГОСДЕП США

внесена апелляционная жалоба. Но это не потому, что Савченко считает себя виновной».

Новиков пояснил, что Надежда сама попросила суд удовлетворить требования обвинителей, чтобы не дать им возможности для апелляции и дальнейшего затягивания процесса.

Защитник уверен, что украинку будут освобождать политическим, а не юридическим путем: «После приговора, после того как российские представители, в частности Путин, потеряют возможность говорить «пусть суд разберется», давление западных партнеров увеличится, и это может положительно повлиять на ситуацию. Возможно, Надежду вернут путем обмена, а может, в качестве «подарка», если этого попросит кто-то из влиятельных западных лидеров».

ПОСЛЕДНЕЕ СЛОВО СКАЗАНО

Более восьмидесяти дней назад Надежда Савченко отказалась от еды. Второй раз за год политзаключенная прибегла к такой мере. Однако после того как 3 марта суд неожиданно решил сделать перерыв, не разрешив ей сказать последнее слово на процессе, Надежда объявила сухую голодовку. Теперь дорога каждая минута, ведь без воды человек может прожить считанные дни.

Говорят, что до начала заседания украинка передала текст своего выступления переводчику. Понятное дело, что его «слили» выше. Видимо, что-то уж очень сильно задело невидимых чтецов, потому как Надежде так и не дали выступить. А ведь именно после того как Савченко резюмировала бы весь этот фарс, была бы оглашена дата приговора.

На самом-то деле Савченко могла вернуться домой еще в конце августа 2014 года! Об этом «ВВ» рассказал народный депутат пятого, шестого и седьмого созывов, глава общественной организации «Сила права» Андрей Сенченко, возглавлявший Временную следственную комиссию

железных вооружений. То есть Надежда Савченко, как и другие украинские политзаключенные, подпадала под этот пункт! Но увы...

«Убеджена, что украинская власть должна в эти дни быть рядом с Надеждой. И всеми силами вырывать ее из-за решетки. Мне кажется, что все

ВО ВРЕМЯ ИЛОВАЙСКА СО СТОРОНЫ РОССИИ ПОСТУПИЛ ЗАПРОС НА ВЫДАЧУ ДЕСЯТИ РОССИЙСКИХ ДЕСАНТНИКОВ. В ОТВЕТ РОССИЯНЕ ГОТОВЫ БЫЛИ ОТКРЫТЬ КОРИДОР, ВЕРНУТЬ ЧЕТЫРЕСТА НАШИХ ВОЕННЫХ, КОТОРЫЕ ИЗ-ЗА ОБСТРЕЛА «ГРАДАМИ» ЗАБЕЖАЛИ В РОСТОВСКУЮ ОБЛАСТЬ, И ОТПУСТИТЬ СЕНЦОВА И САВЧЕНКО! НО ТРИ ДНЯ РЕШЕНИЕ НЕ ПРИНИМАЛОСЬ! В ИТОГЕ ПОГИБЛИ ЛЮДИ, А ДЕСАНТНИКОВ ОТДАЛИ ПРОСТО ТАК

по расследованию трагедии под Иловым.

«Во время событий в Иловайске со стороны России к нам поступил запрос на выдачу десяти десантников, первых идентифицированных российских военных в форме и с документами. (25 августа 2014 года бойцы 51-й бригады взяли в плен десять российских десантников из 331-го полка ВДВ России. — Прим. авт.) 25 августа состоялся «Минск-1», а 26-го поступил такой запрос.

В ответ на передачу этих десантников россияне готовы были на все: открыть коридор, вернуть тех четырехста наших военных, которые из-за обстрела «Градами» забежали на территорию Ростовской области, даже шел разговор о том, что в придачу отдадут корвет «Тернополь». И еще готовы были отпустить Сенцова и Савченко! Но три дня решение не принималось! В итоге погибли люди, а десантников отдали просто так», — рассказывает Андрей Сенченко.

международные переговоры должны начинаться и заканчиваться требованием освободить эту мужественную, сильную, красивую женщину, которая является символом Украины,

— комментирует ситуацию лидер партии «Батьківщина» Юлия Тимошенко. — Я думаю, что украинская власть могла бы действовать более сильно, настойчиво и жестко в вопросе освобождения нашей Нади. Должны

происходить так вялотекуще. Типа мы что-то делаем. По сути же не делаем ничего», — констатирует политолог.

ОБМЕН СО МНОГИМИ НЕИЗВЕСТНЫМИ

«Я не считаю нужным ждать какого-то обмена. Если вы хотите политически решить это дело и взять своих двух виновных ГРУш-

«УКРАИНСКАЯ ВЛАСТЬ МОГЛА БЫ ДЕЙСТВОВАТЬ БОЛЕЕ СИЛЬНО, НАСТОЙЧИВО И ЖЕСТКО В ВОПРОСЕ ОСВОБОЖДЕНИЯ НАДИ. ДОЛЖНЫ БЫТЬ НАЧАТЫ СПЕЦИАЛЬНЫЕ ПЕРЕГОВОРЫ ПРЕЗИДЕНТА УКРАИНЫ С РУКОВОДСТВОМ КРЕМЛЯ ПО ЭТОМУ ВОПРОСУ», — ЮЛИЯ ТИМОШЕНКО

быть начаты отдельные специальные переговоры президента Украины с руководством Кремля по этому вопросу. И мне кажется, что было несколько таких ситуаций, когда можно было Надю обменять на других военнопленных. Но этого не было сдела-

ников за одного невиновного, это слишком много. Надо было Сенцова — Кольченко менять на ГРУшников. Я не предмет торга, я невиновный человек, моя вина не доказана, и доказана быть не может. Поэтому никаких обменов, никаких торгов и никакого затягивания времени я ждать не стану», — заявила на одном из последних заседаний Надежда Савченко.

Но тем не менее вопрос обмена муссируется чуть ли не с самого начала процесса. Все чаще говорят о возможности ченджа Савченко на российских ГРУшников Ерофеева и Александрова. Однако, по информации адвоката Ильи Новикова, сейчас в Украине находится около тридцати человек, в которых так или иначе заинтересована РФ. Так что главное в

Кирби сообщил, что Вашингтон обеспокоен решением Савченко начать сухую голодовку. Посему необходимость ее немедленного освобождения возрастает. С подобным заявлением выступили и в ЕС.

Это все, конечно, очень важно. Но сколько подобных заявлений и обеспокоенностей мы уже слышали? Много. В нашем же случае важна реальная помощь. Потому как от этого зависит жизнь украинской летчицы Надежды Савченко.

Но важно не забывать о том, что нынче в РФ находится как минимум (данные за прошлый год) одиннадцать украинских политзаключенных. И ни о ком из них Украина и мир не должны забыть!

Анна СПИВАК

ПРАВОВЫХ И МОРАЛЬНЫХ КНОПОК ВОЗДЕЙСТВИЯ НА ПРЕЗИДЕНТА РФ НЕТ. ВЕДЬ ОН ПОНИМАЕТ ТОЛЬКО ЗАКОН СИЛЫ. ПОЭТОМУ НУЖНО ПРИДУМАТЬ СООТВЕТСТВУЮЩУЮ ТЕХНОЛОГИЮ, КОТОРАЯ БЫ ПОМОГЛА ОСВОБОДИТЬ УКРАИНСКУЮ ЛЕТЧИЦУ

Тем не менее последнее слово сказано. Более того, оно буквально облетело весь мир, и его уже разобрали на цитаты. «И пока за меня будут торговаться, жизнь меня будет покидать, и Россия меня все равно

Время было упущено и после Минских переговоров. Пункт шестой «Комплекса мер по выполнению Минских соглашений» гласил, что необходимо обеспечить освобождение и обмен всех заложников и незаконно

но. И мне очень жаль. Но я верю в то, что мировые лидеры вместе с украинским народом добьются освобождения Надежды»,

В то же время политолог Алексей Шевченко более резок в своих оценках

Мільйон гектарів у прем'єрській «корзині»

Арсеній Яценюк робить все від нього залежне, щоб завершити свою політичну кар'єру зрадником національних інтересів держави. Попри мораторій на продаж сільськогосподарських угідь прем'єр планує пустити з молотка мільйон гектарів землі, що за площею дорівнює цілій області України. Тим самим недолугий голова уряду, який довів країну до зuboжіння, заради олігархів має намір обікрати весь український народ — від селян до учасників АТО.

КОМЕНТАРІ ЕКСПЕРТІВ

«Якщо прем'єр-міністр під земельною реформою має на увазі тільки продаж землі, то його потрібно гнати в шию»

Вадим ІВЧЕНКО,
народний депутат
(«Батьківщина»),
заступник голови
парламентського
комітету з питань
аграрної політики і
земельних відносин:

«Продаж у рамках земельної реформи 1 млн гектарів землі, яка перебуває у держвласності, про що заявив прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, — це повне безглуздя!

Якщо він хоче прикрити продаж масиву землі завбільшки з Кіпр інтересами сільського населення, то це не вдасться, бо всі розуміють, що цей продаж зачепить насамперед село. Працівники державних підприємств, серед яких уже є пенсіонери, досі чекають на свої паї. До того ж є ще й територіальні громади, які не

змогли отримати землю тільки тому, що вона була у володінні державних підприємств. А в Мінагрополітики налічується 577 державних підприємств! Тобто на розпаювання сподіваються тисячі людей.

Сьогодні в країні діє мораторій на продаж землі. І «Батьківщина» — одна з небагатьох фракцій парламенту, яка послідовно відстоювала заборону продавати землю у період військових дій та спаду економіки. Тому заява голови уряду про продаж у такий час значної кількості земельних наділів є справжнім злочином!

Також досі не вирішене питання спадщини. Що ми робитимемо із землею, яка не є спадковою не очевидно? Тому якщо прем'єр-міністр під земельною реформою має на увазі тільки продаж землі, то його потрібно гнати в шию».

«Українська земля не є товаром, вона є життєвим простором»

Іван ТОМИЧ,
президент
Асоціації фермерів
та приватних
землевласників
України:

«Сьогодні ані країна, ані суспільство не готові, щоб земля стала товаром, бо це є великою небезпекою для української нації і майбутніх поколінь. Українська земля не є товаром, вона є життєвим простором. Жодна цивілізована країна світу не підходить до продажу землі як до реалізації автомобіля, картоплі або будь-якого іншого товару. З огляду на це нам потрібно працювати над формуванням законодавчої бази, правової системи. Коли всі виклики будуть усунені, тільки тоді можна визначати мету

вільного ринку землі. А головною метою є подолання бідності, формування розвиненої соціально привабливої сільської інфраструктури, підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору і підвищення рівня життя нації, а не банальний продаж.

Заява прем'єр-міністра суперечить Конституції, Земельному кодексу та чинним законам, які стосуються земель сільськогосподарського призначення. 1 млн гектарів земель — це площа цілої області України. Цілком зрозуміло, що на початку сільгоспробіт заява про їх продаж викликає негативну реакцію товаровиробників, тих, хто користується землями державної власності, і загалом суспільства. Бо більшого цинізму практично не може бути».

Розпродаж Яценюк пояснив необхідністю продовжувати земельну реформу.

«Вважаю, що потрібно продати на відкритому прозорому аукціоні 1 млн гектарів саме державної землі, яка сьогодні знаходиться у тіньовому і корумпованому обороті», — заявив Яценюк у своїх «10 хвилинах із прем'єром», не уточнюючи призначення ресурсів.

вирішити», — зазначив у коментарі «ВВ» президент Асоціації фермерів та приватних землевласників України Іван Томич.

Голова Держгеокадастру Максим Мартинюк в інтерв'ю «Урядовому кур'єру» заявляє, що наразі у державній власності перебуває 10 млн гектарів. При цьому умовно вільної землі, тобто без юридичних обтяжень, — 2 млн гектарів. Із них для передачі

в оренду придатні близько мільйона гектарів. Проте, за даними офіційного сайту Держгеокадастру, станом на 4 березня шляхом торгів

можна орендувати 4844 земельні ділянки загальною площею лише 96 046,31 гектара.

У МВФ свої розрахунки. В останньому звіті експертів Фонду зазначається, що загальна площа земельних угідь в Україні становить близько 60 млн гектарів, з яких 47% — у державній власності. Зокрема, державі належить близько 10 млн гектарів земель сільськогосподарського призначення. Також в МВФ констатують, що Держ-

У МВФ КОНСТАТУЮТЬ, ЩО ДЕРЖГЕОКАДАСТРОМ ОХОПЛЕНО МЕНШЕ ЯК 20% ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

геокадастром на момент звіту охоплено менше як 20% земельних ділянок. Це підтвердив на початку лютого і міністр АПК Олексій Павленко.

Невдоволення роботою Держгеокадастру поділяє й Іван Томич. За його словами, реформування з року в рік колишнього Держкомзему (нині Держгеокадастр) призвело до того,

що «повиганяли всі найкращі кадри, а систему зробили тіньовою і непрозорою».

«Чимало документів під час змін влади взагалі зникло. Тому, на мій погляд, ця структура більше виконує роль тіньової системи реалізації земельної політики в Україні. Та ж перемога в аукціонах має свою тіньову ціну», — додав він.

Здавалося б, перед відкриттям ринку землі (хоча в нинішніх складних умовах це є недоцільним) потрібно провести повну інвентаризацію дорожнього українського ресурсу. Проте Максим Мартинюк в інтерв'ю зазначає, що на це бракує коштів. У держбюджеті-2016 передбачено загалом 10 млн гривень. Але ці гроші покривають лише 8% від суми, яку

держав заборгувала за проведення попередньої інвентаризації. Загалом, за його оцінками, на завершення обліку земель необхідно витратити 1,6 млрд гривень.

З огляду на це можна зробити висновок, що державі не цікаво знати, скільки є земель і кому вони належать. Адже в каламутній воді завжди краще ловити рибку. Це дозволяє в умовах соціально-економічної кризи скупили чорноземи за безцінь.

Юлія Тимошенко наголошує, що нині гектар української землі коштує у 32 рази менше, ніж в середньому по Євросоюзу — 500 доларів проти 16 тис. доларів.

«Зараз немає ані повноцінного земельного кадастру, ані відповідного законодавства, ані економічної доцільності для продажу землі», — наголосила Юлія Тимошенко.

Справді, законодавча база для відкриття ринку землі не створена. І пробуксовує у цьому питанні передусім уряд, очільник якого так рветься торгувати гектарами. Для прикладу: Кабмін до 1 березня 2016 року мав розробити закон про обіг сільгосп-земель, але його так і немає, що унеможливило продаж.

Однак те, що сьогодні неможливо продати, в українських фермерів цинічно відбирають.

У багатьох регіонах йде навалу рейдерського, беззаконного захоплення фермерських земель. Недарма на Дніпропетровщині відбулося повстання фермерів, у яких забрали 20 тис. гектарів. Були аналогічні виступи і на Хмельниччині, де у фермерів фактично відбирають 15 тис. гектарів. Усі вони страйкують цілу зиму, і багато хто зараз лежить у лікарнях: декотрі з побоями, декотрі з інсультами», — наголосив Іван Томич.

Саме тому, за його словами, чаша терпіння селянства вже переповнена. 15 березня сільгоспвиробники вийдуть на акцію протесту в Києві. Аграрії вимагатимуть не допустити оголошеного прем'єр-міністром продажу 1 млн гектарів державних земель. Також вони виступатимуть проти корупції у сфері землекористування, запровадження 8% орендної плати за користування землями державної власності, рейдерства та інших правопорушень. Більше того, вони наголошують на необхідності відставки уряду.

«За все те, що відбувалося впродовж останніх двох років, уряд повинен відповісти, а отже, негайно піти у відставку», — підсумував Іван Томич.

Аріна МАРТОВА

Уряд, який упродовж двох років цілеспрямовано доводив країну до кризи, нарешті помітив, що в країні зростає рівень бідності. І вирішив з цим боротися. Не підвищенням соцстандартів чи зменшенням тарифів і цін. Кабмін пішов второваною попередниками стежкою, ухваливши стратегію подолання бідності до 2020 року. Але завдяки цим папірцям українці не стануть заможнішими, скоріше, кількість бідних скоротиться за рахунок зростання чисельності жебраків.

Презентуючи стратегію, міністр соціальної політики Павло Розенко зазначив, що ця програма здатна знизити рівень бідності за абсолютним критерієм з 28% до 15%. Тобто уряд обіцяє, що за п'ять років з-поміж майже 11 млн українців, доходи яких менші за 75% прожиткового мінімуму, 6 млн стануть заможнішими.

Рівень бідності серед працюючих українців також планується до 2020 року скоротити з 18,5% до 11%, а безробітня приборкати до 9%.

ПІСЛЯ КОЖНОГО УХВАЛЕННЯ СТРАТЕГІЇ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ В КРАЇНІ СТАВАЛО ЩЕ БІЛЬШЕ ЗЛИДЕНИХ ЛЮДЕЙ

Заступник голови Федерації профспілок України Сергій Кондрюк у коментарі «ВВ» зазначив, що нині політика уряду перекреслює сенс легальної праці. Адже вона підсаджує все населення на голку житлових субсидій.

«Уряд заявив про необхідність встановлення ринкових цін на газ, електрику тощо. Водночас Кабмін, попри закони ринку, заморожує мінімальну зарплатню на рівні 2000 року за її реальною споживчою вартістю. Людина, яка чесно відпрацювала цілий місяць, змушена канючити допомогу в державі, бо не може заробити собі на життя. Навіть ще парадоксальніше: чим більше людина заробляє легально, тим менше в неї шансів отримати субсидію», — підкреслив Сергій Кондрюк.

Наполеонівські цілі уряду, викладені в цій стратегії, досягатимуться шляхом реалізації стратегічних напрямів щодо: розширення доступу до продуктивної зайнятості, сприяння зростанню доходів населення від зайнятості та виплат у системі державного соціального страхування для створення умов гідної праці; забезпечення доступу населення до послуг соціальної сфери незалежно від місця проживання, мінімізації ризиків соціального відчуження сільського населення; протидії соціальному відчуженню та мінімізації ризиків бідності найбідніших категорій населення; запобігання бідності та недопущення виникнення осередків хронічної бідності й соціального відчуження серед внутрішньо переміщених осіб.

За словами експерта з питань соціальної політики Андрія Павловського, схожі програми затверджували уряди Януковича та Азарова.

«Але після кожного ухвалення стратегії подолання бідності в країні ставало ще більше злидених людей. Стратегія — це просто красиве слово. В

БІДНЯКИ СТАНУТЬ ЖЕБРАКАМИ

ній написано, яких заходів необхідно вжити, але не вказується, за рахунок чого», — констатував він у коментарі «ВВ».

У реалізацію стратегії, мабуть, не вірять самі урядовці. Адже як умови для її втілення у життя Кабмін називає малоімовірні речі. Наприклад, дотримання принципів соціальної справедливості у розподілі суспільного багатства або проведення структурних економічних реформ, модернізацію підприємств та інноваційний розви-

ток виробництва, зміцнення малого та середнього бізнесу і відновлення інвестиційної привабливості країни. Також урядовці вважають, що необхідною умовою є відсутність активної фази військового конфлікту на сході України. Тобто насправді стратегія є елементарною відпискою, бо виконувати її заважатиме геть усе. Однак уряд присягається продемонструвати результати своєї роботи.

«Ми абсолютно чітко фіксуємо основні напрями діяльності уряду України щодо подолання бідності в нашій державі. Усі ці заходи мають завершитися у 2020 році досягненням певних показників», — констатував Розенко під час презентації стратегії.

Отож, уряд має на меті жонглювання показниками, які, за його бажанням, щоразу будуть лише покращуватися. Вочевидь, навіть тоді, коли бідних

ЗА ПРОГНОЗАМИ ООН, ЯКА ВИСЛОВИЛА СТУРБОВАНІСТЬ РІВНЕМ СМЕРТНОСТІ В УКРАЇНІ, ДО 2030 РОКУ НАС ЗАЛИШИТЬСЯ 36 МІЛЬЙОНІВ

стане ще більше, а ті, хто вже були за межею, перетворяться на жебраків.

Нагадаємо, загальний прожитковий мінімум на 2016 рік задекларований у держбюджеті на рівні 1330 грн. Уряд вважає, що дітям до 6 років вистачатиме 1167 грн на місяць, від 6 до 18 років — 1445 грн. Прожитковий мінімум для працездатних осіб становить 1378 грн, а для пенсіонерів — 1074 грн. Визнати те, що офіційний прожитковий мінімум для різних груп населення суттєво занижений, довелося навіть Мінсоцполітики. Визнати, але не підвищити.

За словами Андрія Павловського, уряд заморозив соцстандарт на рівні

2013 року. За цей період ті ж тарифи на газ, опалення тощо підвищилися в кілька разів, зросли споживчі ціни на продукти харчування. Офіційна інфляція з кінця 2013 року до сьогодні складала 76,3%. А уряд вирішив проіндексувати пенсії та зарплати лише на 12%, бо, мовляв, бракує коштів.

Але це лише свідчить про небажання шукати джерела наповнення бюджету й спрямовувати кошти на соціальні потреби.

«Вони ж мовчать про те, що минулого року 11,5 млрд грн перекачали в офшорні зони. Ця сума могла б покрити соціальні витрати і суттєво підтримати держбюджет. Яценюк визнав, що тільки на держзакупівлях було розкрадено 50 млрд грн. Ось де наші зарплати, пенсії та підвищення соцстандартів. А збільшення податку на дивіденди до 20% могло б додати в держбюджет 14,5 млрд грн, які б можна було витратити на соціальні потреби», — додав Павловський.

Проте уряд не зацікавлений у тому, щоб українці ставали заможнішими. Тому й продовжує політику, спрямовану вже навіть не на виживання населення, а на його вимирання. Недарма за прогнозами ООН, яка висловила стурбованість рівнем смертності в Україні, до 2030 року нас залишиться 36 мільйонів. Тож розраховувати на реальну боротьбу з бідністю в нашій країні не варто.

Сергій Кондрюк впевнений, що бідність страшна ще й тим, що змушує більш-менш розсудливих людей шукати альтернативу тим умовам, у які їх загнала держава.

«У 1990-х роках за кордон виїжджали «мізки» — кандидати й доктори наук,

потім п'ятами накивали «м'язи». Нині вже починає вітати генофонд — молодь, яка знає про високу плату за навчання в Україні. Самі батьки зацікавлені в тому, щоб їхня дитина отримала освіту в Польщі чи Чехії, сподіваючись, що це дасть їй більше шансів залишитися працювати й жити у Європі. Бідність вбиває ринок праці, виробництво. Громадяни «голосують ногами» проти цієї недолугої політики, виїжджаючи за кордон у пошуках елементарного заробітку, або тікають у тінь чи в криміналітет», — підсумував Кондрюк.

Катерина МІЦКЕВИЧ

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

«Лєвова частка українців сьогодні ходить у магазини й аптеки, як до музеїв»

Сергій КОНДРЮК,
заступник
голови Федерації
профспілок України:

«Ключовою проблемою України є генерація бідності серед працюючих людей. Сьогодні рентабельність легальної праці в нашій країні нульова. Підтвердженням цього є занижена мінімальна зарплатня, близька до рівня офіційного прожиткового мінімуму, який навіть за розрахунками Мінсоцполітики повинен бути удвічі більший. Тож переважна більшість пересічних українців апріорі не може забезпечити себе та свої сім'ї необхідними товарами і послугами. Тому подолати бідність в Україні без вирішення ключової проблеми — політики дешевої роботи — це блеф.

Сьогодні в країні продукується кілька видів специфічної бідності.

Наприклад, є енергетична бідність: значна частина населення не має можливості отримати в необхідній кількості електроенергію і газ за нинішніми цінами. У нас є освітня бідність, медична, культурна, оздоровча... І всі ці типи бідності помножуються на продуктову скруту. Лєвова частка українців сьогодні ходить у магазини й аптеки, як до музеїв: подивилися, ковтнули слину і пішли додому.

Тому на перший погляд рішення про ухвалення стратегії подолання бідності є позитивним кроком, адже уряд вперше за два роки заговорив про реальні соціальні проблеми. Однак ці розмови є порожніми, бо неможливо подолати бідність, не ліквідувавши її першопричину. Такі гасла вводять суспільство в оману!»

«Головною причиною бідності в багатій Україні є патологічна жадібність нашої еліти»

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ,
експерт з питань
соціальної політики:

«Ухвалення стратегії є наслідком дворічного реформування країни урядом Яценюка, яке й спричинило масове зубожіння та бідність.

За стандартами ООН, бідним вважається той, хто витрачає на продукти харчування та проживання менш як 5 доларів у день і менш як 150 доларів у місяць. В Україні мінімальна зарплатня становить 1378 грн, пенсія — 1074 грн. Цих коштів не вистачає навіть на те, щоб фізіологічно відновлювати сили, не кажучи вже про задоволення духовних, культурних та інших потреб. Тому, згідно з методологією ООН, в Україні 80% населення опинилися за межею бідності.

Урядовці кажуть, що Україна є небагатою країною. Але це брехня. У нас 40% європейських чорноземів, уся таблиця Менделєєва

в природних ресурсах, працездатний народ. Головною причиною бідності в багатій Україні є патологічна жадібність нашої еліти, яка служить олігархам, а не національним інтересам. У нас десяток олігархічних кланів контролюють фактично 80% економіки — це неефективна феодално-олігархічна модель.

Бідність можна подолати лише за умов зростання економіки. Уряд же своїми діями ще більше заганає українців у злидні. Тому першим, найважливішим кроком до економічного розвитку має бути повне перезавантаження нинішньої влади, очищення уряду і парламенту від маріонеток олігархів. Для цього потрібно наважитися і провести дочасні парламентські вибори, що дозволить сформувати значно компетентніший уряд. Також нам слід відмовитися від політики шокової терапії і думати про розвиток власної промисловості та інновації».

Stop мігранти!

«Ні — мігрантам!», «Ні — ІГІЛ на Київщині» — такі гасла лунали під час мітингів на початку березня у місті Яготин на Київщині. Хвилю протестів викликала заява Державної міграційної служби (ДМС) щодо наміру поселити у 18-тисячному місті близько 200 мігрантів із країн Близького Сходу — Сирії та Лівії. Місцеві жителі навіть обіцяють перекривати трасу Київ — Харків, як тільки на їхній території з'явиться перший іноземний біженець.

Яготинці висловлюють побоювання, що приплив переселенців з інших країн призведе до погіршення епідеміологічної ситуації, зокрема, появи нових хвороб, а також спричинить ріст злочинності. Хоча у ДМС кажуть, що пункти для іноземних мігрантів уже діють у Закарпатській та Одеській областях, і подібних загроз нібито не виникло.

У той же час президент Української федерації професіоналів безпеки Сергій Шабовта зазначає **«ВВ»**, що страхи жителів Яготина небезпідставні.

«На фоні наслідків війни на Донбасі, коли рівень злочинності в кра-

також погодилась прийняти мігрантів. Наші високопосадовці тихенько погодились на це, мотивуючи, що країна підтримує єдину зовнішню політику ЄС. У той же час треба розуміти, що розміщення мігрантів — не є умовою для отримання безвізового режиму. І якби у українських чиновників була сильна позиція, вони б не йшли на ризик опустити країну в діру міграційної кризи. Але оскільки внутрішній авторитет наших високопосадовців достатньо низький, вони шукають підтвердження своєї легітимності ззовні», — вважає експерт.

«Взагалі дивує, що Україна покірно йде на виконання всіх вимог Європи, не висуваючи зустрічних, — додає **«ВВ»** заступник директора з наукової частини Інституту соціології НАН України Євген Головаха. — Адже навіть виконання завдань на шляху до отримання безвізового режиму може стати передчасним, враховуючи те, що референдум щодо асоціації України з ЄС в Нідерландах відбудеться у квітні, і його результати можуть бути невтішними для України».

Відмітимо, за даними Державної прикордонної служби, за останні півроку в Україну легальним шляхом в'їхало близько 1,5 тисячі мігрантів. Найбільше — із Афганістану, Сирії, Іраку, Алжиру. При цьому в кулуарах відомства кажуть, що кількість тих, хто в'їхав нелегально, може сягати 5 тисяч чоловік. За словами Сергія Толстова, для більшості мігрантів Україна є своєрідним «перевалочним пунктом», із якого вони прагнуть потрапити до Німеччини та Великобританії.

«Однак не можна виключати, що якщо європейці встановлять жорсткі правила спільної міграційної політики, із ЄС вишлють три чверті мігрантів. Тоді вони будуть змушені осідати та створювати спільноти в інших європейських країнах, зокрема — в Україні. Кошти на їх утримання частково виділятиме Агенція ООН у справах біженців, частково — місцеві бюджети, і це — ще одна лазівка для нашої корумпованої системи», — зазначає Толстов.

Тим часом боротьба проти відкриття Центру розміщення біженців у Яготині триває. Зокрема, заплановані громадські слухання з цього питання, Київська обласна рада звернулася до прем'єр-міністра України Арсенія Яценюка із проханням зупинити будівництво центру і передати його в розпорядження міській раді Яготина для розміщення в ньому внутрішніх переселенців. Тож питання, чи прислухаються чиновники до громадської думки та не будуть піддавати небезпеці українців у намаганні відповідати євростандартам, залишається відкритим.

Валентин ВИГОВСЬКИЙ

ЯКБИ У УКРАЇНСЬКИХ ЧИНОВНИКІВ БУЛА СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ, ВОНИ Б НЕ ЙШЛИ НА РИЗИК ОПУСТИТИ КРАЇНУ В ДІРУ МІГРАЦІЙНОЇ КРИЗИ

їні виріс у рази, приплив людей із підвищеною терористичною активністю може створити додаткові ризики. Серед мігрантів завжди є злочинні елементи, вони, наприклад, можуть почати займатись кримінальним бізнесом. До того ж може посилитися протистояння культур — слов'янської та ісламської».

Окрім цього, населення обурене, що держава виділяє окрему житлову площу для іноземних мігрантів у той час, коли переселенці з Донбасу часто залишаються без даху над головою та змушені знімати житло, ледь зводячи кінець з кінцями. Лише в Київській області, за даними ДМС, перебуває 48 тисяч тимчасових переселенців зі сходу України.

У мерії Яготина зазначають, що ДМС не поцікавилась ні думкою влади, ні місцевих жителів щодо розміщення біженців, а призначена для їх проживання будівля спочатку нібито мала стати гуртожитком для медичного коледжу. У той же час, за словами чиновників ДМС, її з самого початку зводили під потреби мігрантів за рахунок грантів ЄС та Управління Верховного комісара ООН, а також за державні кошти. Мовляв, ні внутрішні переселенці, ні учасники АТО не могли розраховувати на ці квадратні метри.

Директор Інституту політичного аналізу і міжнародних досліджень Сергій Толстов розповів **«ВВ»**, що питання розміщення мігрантів по квотам у країнах, які є асоційованими членами ЄС (Україна, Грузія, Молдова), регулюється рішенням Європейської ради по міграційній політиці від 2015 року.

«Вірменія, яка зацікавлена в підписанні Угоди про асоціацію з ЄС, але поки не є асоційованим членом,

Переселенці стали заручниками безвідповідального управління соціальною сферою

Заступник голови партії «Батьківщина», голова комітету ВРУ з прав людини Григорій Немирня зробив офіційну заяву, визнавши недопустимим рішення Мінсоцполітики та СБУ щодо зупинення соціальних виплат громадянам України, які зареєстровані на непідконтрольних територіях Донецької та Луганської областей. Нижче приводимо повний текст заяви.

«Міністерство соціальної політики та Служба безпеки України в один голос заявили про нібито «масові шахрайські схеми» співробітників управлінь праці та соціального захисту населення, Державної міграційної служби та Пенсійного фонду України на місцях.

Варто зазначити, що редакція Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», яка дієла включно до 13 січня 2016 року, передбачала можливість зазначення у довідці ВПО на штампі про реєстрацію місця проживання однієї з адрес на вибір переселенця: а) адреси управління праці і соціального захисту населення (УПСЗН), яке видало довідку; б) адреси управління міграційної служби, яке проставило на довідці штамп з реєстрацією місця проживання; в) фактичної адреси проживання переселенця.

Це було абсолютно законно, і працівники соціальних служб, Пенсійного фонду та міграційної служби не мали права перевіряти вказану переміщеною особою інформацію при виданні довідки чи оформленні соціальних виплат. Законом також не було передбачено ведення міграційною службою будь-якого обліку проставлених на довідках штампів про реєстрацію місця проживання внутрішньо переміщеної особи.

Замість цього на Кабінет міністрів України був покладений обов'язок протягом трьох місяців з дня набуття законом чинності (тобто до 22 лютого 2015 року) створити Єдину інформаційну базу даних про внутрішньо переміщених осіб, визначити порядок її ведення та порядок доступу до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб. Мова йде про зазначення ідентифікаційних даних громадян, відомостей про факт надання їм державою та органами місцевого самоврядування послуг, даних про факт і про потреби їх працевлаштування, відомостей про виплачені їм грошові суми для забезпечення тимчасового поселення та отримання постійного житла, передбачивши в цій базі систему захисту персональних даних, повноваження державних органів та їх територіальних підрозділів щодо порядку введення таких даних за їх спеціальною компетенцією та порядок надання необхідних для таких осіб інформаційно-консультативних відомостей та послуг для прискорен-

ня та спрощення для цієї категорії громадян процесу соціальної адаптації.

Але Кабінетом міністрів цього не було зроблено і до сьогодні!

Замість впровадження прозорого сучасного механізму обліку внутрішньо переміщених осіб, було вирішено застосувати старі режимно-радянські методи «вирішення проблеми». За словами міністра соціальної політики, Служба безпеки протягом трьох місяців складала списки переселенців, які підозрюються в тому, що вони скористались своїм конституційним правом на свободу пересування в межах країни.

А тепер, щоб приховати свою бездіяльність щодо допомоги переміщеним людям, ведення належного обліку цих

Очільник профільного міністерства публічно заявив про застосування не передбаченої жодним нормативно-правовим актом процедури «призупинення» дії довідки про взяття на облік ВПО та, відповідно, всіх соціальних виплат, належних особі. А відтак перед всією країною визнав, що вимоги частини другої статті 19 Конституції України, яка зобов'язує органи влади та їх посадових осіб діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України, були порушені керівництвом міністерства.

Хочу також зазначити, що згідно зі статтею 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Зараз громадяни України, які мають адресу реєстрації місця проживання

ВІДІГРУЮЧИСЬ НА НАЙВРАЗЛИВІШІЙ КАТЕГОРІЇ НАСЕЛЕННЯ, УРЯД НАМАГАЄТЬСЯ ПРИХОВАТИ ВЛАСНІ ПОМИЛКИ, ЯКІ КОШТУЮТЬ КРАЇНІ МІЛЬЙОНИ

осіб та їх потреб, виправдати кричуще нецільове витрачання коштів Міністерством соціальної політики України, уряд намагається перекласти свою вину на заручників ситуації: внутрішньо переміщених осіб, рядових працівників місцевих соціальних служб, міграційної служби та Пенсійного фонду.

Так, випадки реєстрації ВПО тисячами за однією адресою можливі, бо це дозволяв закон, і в ситуації, коли уряд не забезпечив ні евакуацію людей, ні надання їм житла під час переміщення, ні внесення відповідних змін до законодавства, це було виправдано. А от коли очільник Служби безпеки публічно заявляє, що, наприклад, у місті Северодонецьку Луганської області за адресою вул. Новікова, буд. 15-Б обліковується 7500 переселенців і не говорить про те, що це адреса УПСЗН Северодонецька, — це є подвійним стандартом та відвертою спекуляцією на «прагненні зберегти державні кошти».

Так само відомо, що постанова уряду №509 від 1 жовтня 2014 року, яка визначає порядок взяття на облік ВПО, суперечить положенням закону, але уряд не вживає дій щодо приведення її у відповідність з актом вищої юридичної сили, а також з реаліями, в яких змушені жити переселенці.

на непідконтрольних територіях Донецької та Луганської областей, фактично масово визнаються винними у фінансуванні тероризму, реалізації шахрайських схем. Щодо них застосовуються репресивні заходи у вигляді так званого «зупинення» їм всіх соціальних виплат, які дуже часто є єдиним джерелом їх доходів. Та найбільш цинічним є те, що відігруючись на найвразливішій категорії населення, уряд намагається приховати власні помилки, які коштують країні мільйони.

Люди стають заручниками безвідповідального управління соціальною сферою. За кожним таким бюрократичним «рішенням» стоять сотні тисяч українських родин, які втрачають віру в нову Україну і в те, що вони потрібні своїй державі.

Звертаюсь до Кабінету міністрів з вимогою:

1. Негайно припинити практику зупинення дії довідок внутрішньо переміщених осіб на підставі даних, наданих Службою безпеки України та інших суб'єктів владних повноважень, не передбачених в Законі України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб».

2. Створити передбачену законом Єдину інформаційну базу даних про внутрішньо переміщених осіб і затвердити Положення про неї».

Стабильность Европы сейчас испытывают на прочность по меньшей мере шесть значимых кризисов: региональный — из-за войны в Сирии, потенциальный выход Великобритании из ЕС, невиданный со времен Второй мировой наплыв беженцев, неразрешенные финансовые проблемы, экспансионизм России и возвращение национализма в политическую жизнь.

Президент России Владимир Путин намеренно обостряет как минимум четыре из них. Помимо откровенного авантюризма в Украине, Путин усиливает обструкционизм в европейской политике поддержкой популистских и евроскептических партий, разжигает конфликт на Ближнем Востоке военным вмешательством в Сирии и тем самым еще больше усиливает миграционный кризис. Европе пора осознать угрозу в лице президента Путина и дать отпор агрессии с его стороны.

Наблюдаемое сегодня по всей Европе распространение национализма объясняется в первую очередь тем, что Россия финансирует ультраправые политические партии, активизация которых не дает ЕС выработать коллективный ответ на миграционный кризис. В Великобритании пропутинская Партия независимости Соединенного Королевства наследует на премьера Дэвида Кэмерона, в результате чего правительство отказывается принять должное участие в размещении беженцев. Швеция же приняла решение закрыть границы исходя из результатов недавних опросов, судя по которым, набирает популярность ультраправая партия «Шведские демократы». И та-

кой печальный вывод можно сделать по всему континенту.

ПУТИН МЕШАЕТ МИРНОМУ ПРОЦЕССУ

Параллельно с этим Путин старается подорвать усилия международного сообщества в поиске политического решения сирийского конфликта — главной причины миграционного кризиса. Российская поддержка военной операции правительства Сирии в Алеппо стала ударом по мирному процессу, который зависит от сотрудничества мировых игроков, региональных держав и умеренной сирийской оппозиции (Путин же без конца обстреливает ее).

По данным ООН, 15 февраля в ходе ракетных обстрелов школ и больниц на севере Сирии погибли не менее 50 человек, в том числе женщины и дети. Французское правительство назвало это «военным преступлением». Россия категорически отрицает свою причастность, хотя на месте происшествия найдены обломки ракет российского производства. Гуманитарная ассоциация «Врачи без границ» утверждает, что за ударами могла стоять лишь Россия или сирийское правительство.

Кроме того, как отмечают в Международном комитете Красного Креста, бои вокруг Алеппо заставили покинуть дома около 50 тысяч человек. Многие из этих отчаявшихся сирийцев отправятся в Турцию и Европу.

Россия сбрасывает бомбы даже

медведем. Пора принимать экстренные меры.

МОЩНЫЕ ШАГИ

Прежде всего европейским лидерам нужно в кратчайшие сроки положить

ЕВРОПЕЙСКИМ ЛИДЕРАМ НУЖНО В КРАТЧАЙШИЕ СРОКИ ПОЛОЖИТЬ КОНЕЦ МЕХАНИЗМУ, С ПОМОЩЬЮ КОТОРОГО РОССИЯ ФИНАНСИРУЕТ РЯД ПОЛИТИЧЕСКИХ ПАРТИЙ В ЕВРОПЕ. ЕСЛИ ПОТРЕБУЕТСЯ, СТОИТ ОБРАТИТЬСЯ ЗА ПОМОЩЬЮ К ЦРУ

тогда, когда Путин якобы выступает за прекращение огня. Как уже показало поведение Кремля в Украине, слово президента России не заслуживает ни малейшего доверия. Пока внимание США сосредоточено на президентской кампании, европейское руководство остается один на один с ломящимся в дверь русским

конец механизму, с помощью которого Россия финансирует ряд политических партий в Европе. Если потребуются, стоит обратиться за помощью к ЦРУ, чтобы понять, как именно переводятся средства. Работу нужно продолжать, пока каналы снабжения европейских партий российскими деньгами не будут перекрыты раз и навсегда.

Во-вторых, ЕС следует подготовиться к введению более жестких экономических санкций против России. Резолюция 2254 Совбеза ООН содержит дорожную карту мирного процесса в Сирии и обяывает всех действующих лиц, в том числе и Россию, прекратить удары по мирному населению. Если Россия не выполнит эти обязательства, санкции необходимо ужесточить.

В-третьих, ЕС необходимо работать с Турцией и другими странами региона для формирования зон безопасности на сирийско-турецкой границе, в направлении которой движутся беженцы из Алеппо и других городов. И хотя у такого шага есть определенные риски, никакой альтернативы пока что не видно.

Наконец, Европе пора прекратить играть на руку Путину, то есть выработать коллективный подход к миграционному кризису. В рамках таких экстренных действий нужно разместить силы береговой охраны и полиции на рубежах Европы, чтобы помочь Греции держать под контролем границы, а также заняться новоприбывшими, спасая человеческие жизни.

Средства ЕС должны пойти на улучшение условий жизни в лагерях беженцев в Турции, Иордании и других странах, дать их обитателям хотя бы минимум надежды на удовлетворение главных потребностей. Европейским лидерам нужно взять под свое крыло нуждающихся, позволить беженцам просить убежища в ЕС непосредственно в той стране, где они на данный момент находятся.

Европе пора заявить о себе, осознать свою экономическую мощь и воспользоваться ею, чтобы поставить Путина на место.

Gu ВЕРХОФСТАДТ, Les Echos, Франция

Президент России Владимир Путин против сильного Евросоюза и против сильного НАТО. Возможно, Кремль даже причастен к снайперскому обстрелу, в результате которого погибли участники Евромайдана в Киеве в 2014 году. В 2015-м Путин воспользовался греческим финансовым кризисом, чтобы посеять раздор в Евросоюзе. А в 2016-м он поддерживает Асада, наносящего удары по мирным гражданам, в результате чего те отправляются в страны НАТО в качестве беженцев.

С сентября 2015 года Россия сама наносит авиаудары по гражданским объектам в Сирии, в том числе по больницам. К январю 2016-го в результате российских авиаударов в Сирии погибли почти 1,4 тысячи мирных граждан. В прошлом году в Европу прибыли 250 тысяч сирийских беженцев. Темпы, с которыми сирийцы покидают свою страну, продолжают расти.

1 марта главнокомандующий объединенными силами НАТО в Европе Филип Бридлав сказал, что Путин и Асад намеренно бомбят гражданские объекты, чтобы увеличить поток сирийских беженцев. Вместе с ними, по оценкам Бридлава, в Европу проникли до 1,5 тысячи иностранных боевиков — иголки в стог сена, которые могут спровоцировать массу проблем.

Увеличение миграционных потоков ведет к гуманитарной катастрофе и, в сущности, представляет собой военное преступление. Однако эти аргументы не смогут оказать никакого воздействия на Путина, который регулярно игнорирует нормы международного права. Но, используя беженцев в качестве оружия против Европы, Путин совершает стратегическую ошибку.

Нельзя использовать беженцев в качестве оружия против НАТО

Многочисленное сообщество сирийских и иракских мигрантов, бежавших от российских бомб, может превратиться в мощную заинтересованную группу, которая способна изменить (относительно) пророссийские настроения в странах Евросоюза. В настоящее время Европа относится к России гораздо дружелюбнее по сравнению с

Путина и Асада в Сирии, в том числе создания безопасных зон и безопасных районов для беженцев на сирийской территории.

Далее заинтересованные группы беженцев в Евросоюзе могут нацелиться и на интересы Путина в Крыму, на востоке Украины или в Прибалтике. Эти беженцы вряд ли поддержат сня-

ВМЕСТЕ С БЕЖЕНЦАМИ В ЕВРОПУ ПРОНИКЛИ ДО 1,5 ТЫСЯЧИ ИНОСТРАННЫХ БОЕВИКОВ — ИГОЛКИ В СТОГЕ СЕНА, КОТОРЫЕ МОГУТ СПРОВОЦИРОВАТЬ МАССУ ПРОБЛЕМ

США, поскольку объемы торговли между ними гораздо выше. Но мы уже не раз видели, как небольшие заинтересованные группы успешно влияли на внешнюю политику государств в определенных вопросах — вспомните, как изменил Американско-Израильский комитет по общественным связям отношение США к Израилю.

Миллионы новых граждан Евросоюза, спасающихся от российских бомб в Сирии и Ираке, могут создать в Европе антипутинские политические объединения, как только они получат вид на жительство.

Разумеется, некоторые террористические иглы в стог сена беженцев смогут причинить вред жителям Евросоюза. Однако в массе беженцы способны повлиять на политику ЕС в отношении Кремля и в конечном итоге добиться гораздо более решительного военного ответа на действия

ти санкций с России, пока Путин будет бомбить их сограждан в Сирии и Ираке.

Греция и Венгрия, которые в 2015 году относились к РФ наиболее дружелюбно, теперь вынуждены справляться с гигантским наплывом мигрантов. Это портит их отношения с Кремлем. Хотя премьер-министр Виктор Орбан продолжает дружить с Москвой, внутри его правящей коалиции уже наблюдаются признаки недовольства. Министр иностранных дел Венгрии Петер Сийярто недавно публично приветствовал расширение НАТО. Для Путина его слова прозвучали как провокация.

Беженцы, покидающие Сирию и Ирак, в основном остаются в Турции, чьи отношения с Россией сильно испортились в последнее время. До крушения российского бомбардировщика, сбитого турецкими ВВС, президент Турции

Эрдоган поддерживал дружеские связи с РФ. Многие даже опасались, что влияние Путина на Эрдогана могло заставить Турцию свернуть с демократического пути в более авторитарном направлении. Это отдалило бы страну от вступления в Евросоюз и заставило бы ее выйти из НАТО, что стало бы большой победой для Путина.

Однако после того как в Турцию прибыли миллионы беженцев, спасающихся от ударов Путина и Асада по суннитским повстанцам, преимущественно суннитская Турция начала менять свое отношение к России. Турецкие ВВС сбивали российский бомбардировщик у границы с Сирией, а правительство страны заявило о готовности вместе с Саудовской Аравией ввести свои войска в Сирию, чтобы создать там безопасные зоны для беженцев. Это может привести к непосредственному конфликту между турецкими и российскими войсками, а следовательно — между РФ и НАТО.

Несмотря на то, что Путин регулярно напоминает о ядерном потенциале России, ему не нужен более масштабный конфликт. Его слабый ответ на инцидент со сбитым российским бомбардировщиком доказывает, что он хочет избежать эскалации напряженности в отношениях с НАТО. Между тем наплыв беженцев из Сирии из-за ударов Путина и Асада напрямую противоречит этой цели.

Заставляя миллионы мигрантов прибывать в страны НАТО, Путин рискует спровоцировать Европу на усиление систем обороны, направленных против его стратегии использования беженцев в качестве оружия и против угроз Путина в Прибалтике и Восточной Европе.

Андерс КОПП, Forbes, США

Начудили киноакадемики в номинации «Лучший документальный фильм», отдав золотую статуэтку картине «Эми». Эта документалка рассказывает о жизни знаменитой певицы Эми Уайнхаус. Вот только никогда она не являлась примером для подражания. Почему же лента о запутавшейся наркозависимой знаменитости переиграла более сильные и важные по смыслу документальные фильмы? На этот вопрос ответ найти практически невозможно.

Картина «Эми» рассказывает о становлении невероятно харизматичной, однако непутевой исполнительницы. Фильм полностью построен на видео из личных архивов семьи и друзей. Режиссер Азиф Кападиа собрал также около сотни аудиointервью с близкими людьми и коллегами певицы.

Сначала нам показывают Эми совершенно юной, она полна сил и вдох-

Уайнхаус в Белграде в 2011 году. На концерте присутствовало около 20 тысяч зрителей. Певица пробыла на сцене час и одиннадцать минут, но так и не запела, ведь находилась в совершенно неадекватном состоянии. Вначале она поприветствовала Афины, затем — публику в Нью-Йорке. Эми разговаривала с музыкантами, подходила к микрофону и вновь уходила. Складывалось впечатление, что она забыла слова песен...

Ей пришлось уйти со сцены под свист зрителей и крики «Пой или возвращай деньги за билет!»

После этого скандала Уайнхаус отменила свое европейское турне. Это был конец карьеры. А через месяц Эми нашли мертвой в ее лондонской квартире...

К слову, отец певицы Митч Уайнхаус поссорился с создателями фильма еще после его премьеры на Каннском фестивале. Семья Уайнхаус обнародовала заявление о том, что в картине присутствуют «вводящие в заблуждение», «необоснованные», «неуравновешенные» утверждения в отношении

родственников и менеджеров певицы. Митч Уайнхаус также говорил, что это обидный фильм и что он не раскрывает личности его дочери. Потому как режиссер сфокусировался на ее наркотической зависимости, а сути трагедии так и не уловил.

Кстати, в скором времени мы сможем увидеть альтернативную версию истории Эми. Ее отец и бывший жених Рер Тревисс готовят свой фильм.

«Мы хотим создать нечто позитивное. Так много замечательных аспектов жизни Эми было упущено в ленте Азифа Кападиа. У него была великолепная возможность, а он ею не воспользовался. Пусть об Эми расскажут нечто новое», — заявил Уайнхаус несколько месяцев назад.

Понять отца певицы можно легко. Ведь все, чего он хочет, — чтобы память о его дочери чтит. Конечно, история есть история. Однако в этом случае абсолютно пустая.

И как этот фильм мог переиграть картину «Взгляд тишины», в которой режиссер Джошуа Опенхаймер обращается к теме геноцида в Индонезии в период 1965–1966 годов? Сюжет вращается вокруг семьи выживших в том кошмаре, которые пытаются выяснить, кто убил их сына и брата...

Или же как «Эми» могла обойти картину «Земля картелей» — доку-

ментальный вестерн, который рассказывает о том, как по обе стороны границы (Мексика и США) две группы виджиланте (люди, которые сами пытаются вершить правосудие) сражаются с беспощадными мексиканскими наркокартелями? Тем более что создатели этой ленты имели беспрецедентный доступ к документам и смогли показать серьезнейшие проблемы.

Также в списке номинантов был фильм «Что случилось, мисс Симон?» о жизни легендарной американской джазовой певицы Нины Симон. А ведь она была борцом за права чернокожих американцев в 1960-х!

Ну и напоследок: неужели фильм «Эми» был более важным, нежели картина «Зима в огне», повествующая о Революции Достоинства? С одной стороны, история взбалмошной певицы, которая отдала свою жизнь наркотикам. С другой — целого народа, который готов отдать жизнь за свою свободу. Да и в плане документалистики украинская история намного более ценная и познавательная.

Не понять нам этих киноакадемиков. Никогда не понять. Вот только они превращают золотые статуэтки в пластиковые...

Евгения ПРОРЫВАЙ

Пока киноманы радовались за Леонардо Ди Каприо и любовались безумным декольте Шарлиз Терон, золотую статуэтку весьма неожиданно получила картина «В центре внимания». Но действительно ли эта лента достойна внимания? Критиковать киноакадемиков вроде как некорректно, однако почему они остановили свой выбор на этом кино, абсолютно непонятно.

А ведь конкуренты у нынешнего победителя были невероятно сильные. К примеру, тот же «Шпионский мост» был на десять голов выше. Хотя режиссера этой замечательной картины, трехкратного лауреата премии «Оскар» Стивена Спилберга, не наградили — наверное, как раз за то, что он Стивен Спилберг. Хватит, мол. Только так можно объяснить столь странный выбор киноакадемиков. Хотя возможно, что они просто решили выбрать самую сложную по тематике картину...

Сюжет «В центре внимания» основан на реальных событиях и рассказывает о расследовании журналистов из The Boston Globe, которые разоблачили жуткие факты насилия над детьми со стороны священников Бостонской митрополии Римско-католической церкви. Шаг за шагом расследователи узнавали, что такие преступления — не единичные случаи. Кроме того, журналистам стало известно, что глава митрополии кардинал Бернард Лоу знал обо всем этом и покрывал насильников.

Тема, затронутая в фильме, невероятно пикантная, тонкая и серьезная. И реальные репортеры проделали поистине титанический труд. Чего не скажешь о режиссере Томе МакКарти. Потому как большой художественной ценности этот фильм не представляет. МакКарти хоть и работает в киноиндустрии давно, однако режиссер он скорее начи-

нающий. И после странноватой фэнтезийной ли драмы, то ли комедии «Сапожник» с Адамом Сэндлером в главной роли он явно взял планку слишком высокую. И не дотянул... Не тронула его работа ни-сколечко. А ведь за фабулой фильма — личные трагедии тех самых детей, которые уже давно выросли и судьбы которых навсегда были сломаны.

Хороший пример настоящего триллера несколько схожего по тематике — картина «Первоначальный страх» 1996 года с Эдвардом Нортоном (это был его гениальный кинодебют) и Ричардом Гиrom в главных ролях. Это выдуманная история, слишком гиперболизированная. Вот только фильм пробирает настолько, что буквально от начала и до самого конца ком стоит в горле. А оторваться от экрана нет сил. Тогда как в картине «В центре внимания» попросту нет стержня.

Главные роли в фильме исполнили Марк Руффало (рассматривали кандидатуру Мэтта Дэймона), Майкл Китон, Рэйчел МакАдамс (претендовали Марго Робби, Эми Адамс и Мишель Уильямс), Лив Шрайбер. Вот только все они словно играют роли второго плана. Нет тут первостепенных персонажей. И эта всеобщая безликость мешает зрителю сосредоточиться на главном.

Кстати, в интервью «Национальному обществу радию» режиссер Том МакКарти заявил,

что многие занятые в фильме актеры познакомились с прототипами своих героев и что журналисты газеты проводили много времени на съемочной площадке. А еще сотрудники The Boston Globe помогали создателям фильма в оформлении декораций, выборе костюмов и в работе над сценарием.

И все же это вообще не лучший фильм, повествующий о нелегкой работе акул пера. Картина не годится в подметки тому же «Зоди-аку» с Робертом Дауни-младшим,

Джейком Джилленхолом и тем же Марком Руффало в главной роли. Также далеко нынешнему победителю «Оскара» до боевика «Большая игра», в котором снялись Рассел Кроу, Бен Аффлек и Рэйчел МакАдамс. Не дотягивает лента и до «Ничего, кроме правды» с Кейт Бекинсейл, Мэттом Диллоном и Верой Фармигой. Если честно, то непонятно, за что МакАдамса и Руффало вообще номинировали как лучших актера и актрису второго плана. Ведь складывалось впечатление, что им самим скучно играть.

Это могла быть душераздирающая драма или остросюжетный интеллектуальный триллер... А получился совершенно мертвый псевдодокументальный фильм. Нет здесь глубины, динамики. Картина какая-то безликая. Персонажи выписаны слабо. И нет главного — человеческой трагедии.

Бюджет этой картины составил 20 миллионов долларов (сборы во всем мире 63 миллиона). Цифра это невероятно скромная, но, как показывает практика, даже со скромными финансами можно сделать качественное и интересное кино. Достойна ли эта картина внимания? Скорее нет, чем да. Ведь хороших, умных, важных и пронзающих душу фильмов сняли великое множество.

Анна СПИВАК

Почему «Зима в огне» проиграла «Эми»?

НЕ ПОНЯТЬ НАМ ЭТИХ КИНОАКАДЕМИКОВ. НИКОГДА НЕ ПОНЯТЬ. ВОТ ТОЛЬКО ОНИ ПРЕВРАЩАЮТ ЗОЛОТЫЕ СТАТУЭТКИ В ПЛАСТИКОВЫЕ

новения. И главное для нее — вовсе не слава или деньги, а то, что она может сочинять музыку и что ее творчество востребовано.

Но совсем скоро исполнительница становится на тот путь, с которого не сойдет до конца своих дней. А верными спутниками в этом жизненном путешествии будут алкоголь и наркотики. Так из жизнерадостной девушки, которая ради музыки была готова на все, певица превратилась в большую женщину, которую уже ничто не интересовало. (В 2011 году ей поставили сразу несколько неутешительных диагнозов.)

В картине можно будет увидеть скандальные кадры с выступления

Не золотой осадок «Оскара»

ДОРОГИЕ НАШИ ЧИТАТЕЛИ!

В настоящее время оформить подписку на газету «Вечерние Вести» можно только через редакцию.

Оплатить подписку на газету «Вечерние Вести» вы можете в любом отделении государственного или коммерческого банка Украины по квитанции.

Если вы хотите получать газету со следующего месяца, вам необходимо оплатить подписку до 10 числа текущего месяца.

СТОИМОСТЬ РЕДАКЦИОННОЙ ПОДПИСКИ:

Язык	Индекс	Периодичность выхода	Стоимость подписки (1 месяц)
Рус	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечерние Вести» —
газета для всех поколений!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елекснмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечерние Вести» інд.23115, 6 міс.

Шеф-редактор — Сергей ПАЛЕХА, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.
Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26
Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080
Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua
Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14
Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Тираж 87 089 экз.
Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.
Подписной индекс: 23115
При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.
Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.